

[Niels Helveg Petersen.]

dringsgodtgørelse er der tale om ændringer af kvindens skattemæssige stilling, som er et skridt i retning af skattemæssig ligestilling. Det er et godt lugearbejde, der her foregår, og jeg ser frem til, at særbeskatningens gennemførelse kan få endnu videregående konsekvenser i andre skattelove.

Af de ændringer, som foreslås, er der måske særlig grund til at hæfte sig ved bestemmelserne om det forskudte regnskabsår. Jeg ville tro, at det vil vise sig, efterhånden som kildeskatten kører, at de mange forskudte regnskabsår kan medføre meget store administrative besværligheder. På den anden side er disse forskudte regnskabsår jo i mange virksomheder og i mange erhverv stærkt indarbejdede, men hvis det viser sig, at det volder for store administrative besværligheder under kildeskattens administration, så mener jeg, der må være grundlag for på et senere tidspunkt at tage dette spørgsmål op.

40 pct.s reglen — reglen om, at der skal indeholdes 40 pct. uden fradrag, såfremt skatteyderen ikke afleverer sit skattekort — suppleres med en bestemmelse om, at arbejdsgiveren kan få meddelelse om den konkrete indeholdelsesprocent. Herved undgår man misbrug af 40 pct.s reglen, og man kan forhindre socialt urimelige resultater; bl. a. giver det en mulighed for, at pensionister helt kan slippe for skattekortene, hvilket vel nok administrativt set er heldigt.

Jeg skal ikke gøre andre bemærkninger, kun sige om rejsegodtgørelsesproblemet, at det jo nok kan tænkes, når man går over til en ordning, hvorefter rejsegodtgørelse skal medregnes som A-indtægt, mens udgifterne i forbindelse med rejserne skal kunne fradrages, at vi kan få ikke så få overgangsvanskeligheder; men jeg mener, at ordningen i sit princip må være rigtig, som den her er foreslået, og mener i øvrigt også, at næsten ligegyldigt hvilken overgangsordning man valgte, ville man få betydeligt besvær.

**Ømann:** Disse lovforslag med hovedsagelig tekniske ændringer giver folketinget anledning til at følge udviklingen af kildeskattesagen, som jo ellers nu tager videre form lidt i det dunkle, i kildeskattedirektoratet og på Datacentralen, hvor man på det givne grundlag søger at få det fornuftigste

ud af situationen. Jeg synes, vi her skal benytte os af denne chance for at følge udviklingen, og det, vi vel bør undersøge undervejs, er ikke blot disse detaljøsninger; men vi bør vel også undervejs besinde os på, om det grundlag, vi har givet teknikerne, er godt nok. Jeg er klar over, at nu drejer det sig om at lægge et grundlag så fast, at man teknisk kan disponere, men det betyder ikke, at man må afskære sig fra videregående principielle overvejelser. Jeg tror ikke, at det sidste ord er sagt med hensyn til at tilrettelægge skattesystemet for kildeskatten.

Buketten i dag — 9 lovforslag med broget sigte — synes jeg siger os umiddelbart, at vi har ikke givet teknikerne et tilstrækkeligt enkelt og klart grundlag. Og det, vi her gør, det kan jo ikke blive nogen rationalisering. Vi klodser noget ekstra på nogle i forvejen meget vidtløftige og komplicerede regler.

Hovedpunkterne er allerede fremhævet. Jeg vil også nævne spørgsmålet om de skæve regnskabsår. Det er jo en arv, vi overtager, og det er meget svært at lave om på dette fundamentale forhold, som de private erhvervsdrivende og i særdeleshed landmænd har indstillet sig på. Jeg håber, at den løsning, der er foreslået, er praktisk. Den er, så vidt jeg kan se, enklere end det tidligere foreslåede.

Men i øvrigt er det jo ægtefællelovgivningen, der her spiller ind, og som forårsager disse mange lovændringer. Før havde vi en sambeskatning — en doktrin, der var politisk uforenelig med progressionen i skatterne — og nu har vi altså fået både sær- og sambeskatning på én gang. Det er jo ikke nogen forenkling. Man siger, ægtefællerne skal beskattes hver for sig, men disse lovforslag siger klart, at det indebærer ikke, at de behandles som særskilte individer, at de f. eks. kan sælge til hinanden. Spørgsmålet er, om ikke denne inkonsekvens peger på, at vi må tage hele dette problem om ægtefællers indbyrdes økonomiske forhold op til en meget bredere drøftelse.

Jeg tror, med al den indviklethed, som disse forslag åbenbarer, at vi snart er modne til en ny skattereform, fordi reformen af 1967 blev standstødt — den blev standstødt, hvad fradragsproblematikken angår. Der er visse store områder, som vi bliver nødt til at tage op til drøftelse: hvilken sammen-